

ПРЕС КЛИПИНГ

17.децембар 2012.

НАСЛОВИ

И “Галеници“ траже лек;(стр.2)

Београд: Без гужви у филијалама ПИО;(стр.3)

И наставници би веће плате!;(стр.4)

Италијански инвеститор отвара фабрику обуће;(стр.5)

Неће посао, већ социјалну помоћ;(стр.6)

Бивши радници фабрике шећера у Зрењанину од државе потражују 39 плата;(стр.7)

Домаћице заслужују пензију;(стр.8)

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:410773-I-Galenici-traze-lek>

И “Галеници” траже лек

Д. И. К.

Држава ће идуће године покушати нову приватизацију некадашњег гиганта са почетном ценом од 120 милиона евра. За сада интересовање показали канадски „Валиант“ и једна немачка компанија

НЕКАДАШЊИ гигант, фабрика лекова „Галеника“ идуће године добија новог власника. Држава је проценила да јој је исплативије да прода капитал и сву имовину ове компаније за најмање 120 милиона евра, него да у њу и даље улаже новац. Јер, само за покриће текуће ликвидности током наредне године, „Галеници“ је неопходно 50 милиона евра, док се губици процењују на 170 милиона евра.

Заинтересованих, кажу у српској Влади, има. Реч је о канадској компанији „Валиант“, која је власник и некадашње фирме Милана Панића, „ИЦН“. Заинтересована је, према тврдњама из власти, и једна немачка компанија.

Да ли ће овај пут држава на тендеру да добије добру понуду тек треба да се види. Прошли покушај, током 2010. године, окончан је неславно. Држава је крајем 2009. расписала претквалификациони тендер, тражећи за „Галенику“ минимум 200 милиона евра. Одазвале су се само две фирме: једна индијска и једна кипарска компанија, нудећи готово упола мању суму.

“НЕ“ ПАНИЋУУ фебруару 1999. године Панићев „ИЦН“ тужио је суду у Вашингтону југословенску страну за неправедно одузимање имовине. Спор је решен на Међународној арбитражи у Паризу пет година касније. Према одлуци, држава Србија треба да плати компанији „Фармасјутикалс“ 50 милиона долара, колико је Панићево руководство раније уложило у „Галенику“ и врати јој рецептуре за четири једињења. Канадска мултинационална компанија „Валиант“, која је заинтересована да купи „Галенику“ нема, како тврди министар Динкић, везе са Миланом Панићем.

„Галеника“ је, од гиганта који профитабилно послује прошле године упала у блокаде рачуна због превеликих трошкова и пристиглих потраживања. Велики проблем направила је немогућност наплате потраживања које је „Галеника“ имала према велетрговцима лековима. Руководство компаније лане је смењено, а тадашња власт усваја, почетком ове године, закон којим гарантује за ново задужење „Галенике“ од 70 милиона евра код четири комерцијалне банке. Новац је намењен рефинансирању краткорочних обавеза.

- „Галеника“ идуће године неће моћи да финансира своје активности само продајом лекова, већ јој је потребно 50 милиона евра додатног обртног капитала - каже Млађан Динкић, министар финансија и привреде. - Та фабрика има модерну опрему и значајно учешће на тржишту и зато је влада одлучила да рашчисти њено пословање.

Министар је потврдио да су припреме за тендер у току већ неколико недеља.

„Галеника“ је, иначе, настала у јулу 1945. године, као прва фабрика фармацеутских производа у тадашњој ФНРЈ. Пред крај 1990. године америчка компанија Милана Панића и домаћа „Галеника“ договарају оснивање деоничарског друштва „ИЦН Галеника“. Компанија током 1991. године мења статус у холдинг друштво са деоничарским друштвима.

„ИЦН Галеника“, деоничарско друштво за производњу лекова основано је 30. априла 1991. године са капиталом од 360 милиона долара. Оснивачи су били америчка корпорација „СПИ Фармасјутикалс ИНЦ“, регистрована у Делаверу, са 75 одсто капитала, и холдинг друштво „Галеника“ са 25 одсто капитала.

Решењем Привредног суда у Београду, у априлу 1997. године „ИЦН Галеника“ мења име у АД „ИЦН Југославија“. Утврђена је нова вредност капитала до 140 милиона долара и ново процентуално учешће оснивача: „СПИ Фармасјутикалс ИНЦ“ са 35,7 одсто и Републички завод за здравствено осигурање са 64,3 одсто.

У марту 1999. године, компанији се враћа име АД „Галеника“. У Регистар привредних субјеката се 2006. године, као власник упусује Републички завод за здравствено осигурање са капиталом од 140 милиона долара. У децембру 2008. године акције се са Фонда преносе на Републику Србију, као оснивача. Крајем 2009. држава покушава да пронађе заинтересовану компанију за приватизацију фабрике...

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.290.html:410728-Beograd-Bez-guzvi-u-filijalama-PIO>

Београд: Без гужви у филијалама ПИО

Танјуг

До примене нових поштрених услова за одлазак у пензију остало је мање од две седмице, а у филијалама Фонда за пензијско и инвалидско осигурање нема гужви

До примене нових поштрених услова за одлазак у пензију остало је мање од две седмице, а у филијалама Фонда за пензијско и инвалидско осигурање нема гужви и број поднетих захтева се не повећава.

Како наводе у Фонду ПИО, чак је просек, посматрано по месецима, мањи од прошлогодишњег.

У 2011. Фонд ПИО је у просеку месечно добијао око 12.500 захтева за старосну пензију, око 6.000 за инвалидску и око 5.000 хиљада за породичну, док је у новембру ове године пристигло нешто мање - 12.200 за старосну пензију, 3.800 за инвалидску и 4.700 за породичну.

Међутим, у Фонду очекују да у децембру укупан број захтева, као и сваке године, буде нешто већи.

Осигураници који у току децембра предају захтеве за пензију решење могу очекивати у законском року - за 60 дана.

У Фонду истичу да се решења у року који прописује закон доносе у 84 одсто случајева.

И наставници би веће плате!

Б. БОРИСАВЉЕВИЋ

Синдикати просветних радника пишу захтев градоначелнику Београда Драгану Ђиласу, траже од Града да им дотира део личне зараде као и васпитачицама у обдаништима

СИНДИКАТИ просветних радника Београда упутиће захтев Скупштини града да дотира плату свих запослених у основним и средњим школама. Просветари истичу да ће тражити да Град партиципира у зарадама, као што то чини васпитачима у обдаништима, јер су цене хране, комуналних услуга, вртића и осталих услуга у престоници много веће него у осталим градовима Србије.

Према речима Милорада Антића, председника Форума средњих стручних школа Београда, уобичајена пракса у многим земљама је да просветни радници у главном граду буду боље плаћени од колега у мањим градовима. У појединачном колективном уговору који они потписују јасно се наводи да се локална самоуправа обавезује да ће у одређеном проценту финансирати плате запослених у просвети.

- Тражићемо да Град учествује са 30 одсто у финансирању плата свих запослених у основним и средњим школама Београда - истиче Антић. - Разлог за то што су трошкови живота у Београду и по неколико пута већи него у другим градовима Србије, а плате које се исплаћују из републичког буџета су исте за све запослене.

СИНДИКАТИ ТРАЖЕ И ПАКЕТИЋЕСИНДИКАТИ ће од Града тражити и да обезбеди пакетиће за децу запослених у школама. Деца просветара сада добијају новогодишње пакетиће само ако се школа сама организује и успе да сакупи новац.

Како истиче наш саговорник, у главном граду има око 23.000 запослених у просвети, а просечна плата је око 37.000 динара, што је испод републичког просека. Он додаје да то не би био велики издатак за градски буџет и износио би нешто мање од сто евра по запосленом. Он спомиње пример Словеније где професор у љубљани има већу плату од свог колеге у Марибору.

- У захтевима који ће бити упућени Скупштини града тражићемо да се омогући стручно усавршавање наставника, као и исплату солидарне помоћи за људе који су дуже од три месеца на боловању.

Најава страног улагања у Бајиној Башти

Италијански инвеститор отвара фабрику обуће

АУТОР: Н. КОВАЧЕВИЋ

Ужице - Уколико се обистини намера италијанског бизнисмена из Тревиза, ускоро ће у Бајиној Башти бити отворена фабрика за производњу обуће и специјалних чизама за мотоциклисте. Прецизније, због нижих трошкова и повољности које Србија поседује у трговинским аранжманима са Русијом, постојећи погон тог инвеститора у Румунији биће измештен у варошицу поред Дрине.

Предузеће, које је основано у мају ове године, пословаће под називом ГЛК Груoup комерцијална логистика д.о.о. Бајина Башта. Прошле седмице, група од 49 незапослених лица из Бајине Баште започела је тромесечну обуку коју финансира Национална служба за запошљавање, а која им је потребна за рад у будућој фабрици. Након тога, како је обећао Данијеле Галијацо, бизнисмен из Тревиза који је основао ту фабрику, радници ће бити примљени у радни однос.

- Чекају нас значајни послови за Европску унију, Русију и друга тржишта. Спреман сам да улажем и стварам велико предузеће, али на вама је да се трудите да пројекат успе“, поручио је радницима Галијацо, истакавши да би фабрика требало да почне са производњом у марту наредне године, те да ће ускоро бити потребно још радника.

- Било је проблема са компликованом документацијом и тај процес требало би да олакша, а не да отежава реализацију оваквих и сличних пројката“, додао је он, захваливши се на сарадњи председнику општине Златану Јовановићу.

- Колико радници буду одговорни и упорни да савладају све елементе обуке, толико ће бити успешан и наш заједнички посао. Желим да у томе успеју и да са производњом почну што пре, јер власник планира да прошири производњу, што значи да ће бити потребно још радника“, истакао је Златан Јовановић, председник општине Бајина Башта, додавши да је обавеза власника да раднике, који успешно заврше обуку, прими у радни однос најмање на шест месеци. Јовановић је објаснио да ће вредност те инвестиције до краја 2013. године бити око 300.000 евра, односно да ће за три године у тај посао италијански инвеститор уложити око три милиона евра.

- Он планира да крајем наредне године буде запослено укупно 120 радника, али његова пројекција је да ће, због уговорених послова, фабрика у коначном облику имати око 300 запослених“, додао је Јовановић.

Он је објаснио да је Национална служба за запошљавање на захтев власника обезбедила 120.000 динара по раднику за тромесечну обуку, која је неопходна, јер у Бајиној Башти, нема незапослених обућара, нити постоји школа у којој се образују кадрови за то занимање. Тај

новац власник би требало да добије кад прибави гаранцију италијанске банке, јер не може да је очекује од домаћих банака пошто је фирма први пут основана у Србији и нема историју пословања на нашем тржишту.

<http://www.dnevnik.rs/drustvo/nece-posao-vec-socijalnu-pomoc>

Неће посао, већ социјалну помоћ

Надлежни у локалној самоуправи у Зрењанину тврде да поједини корисници социјалне помоћи злоупотребљавају свој положај и одбијају да се запосле и онда када им буде нађен посао.

Неки, заправо, примају новчану надокнаду а уједно раде “на црно” и тако остварују додатне зараде које, понекад, прелазе суму просечне плате у Србији. Уколико би, међутим, пристали да буду легално запослени, изгубили би право на социјална примања.

Пословни секретар Локалног савета за запошљавање Маја Пандуров као пример наводи сакупљаче ПЕТ амбалаже који свакодневно обијају контејнере ЈКП “Чистоћа и зеленило” или цепају кесе за отпад и из њих извлаче пластичне флаше.

- По процени оних који се легално баве откупом ПЕТ амбалаже ти људи само у току једног дана, уколико се потруде, могу да зараде између 2.500 и 3.000 динара. И то све “на црно”. А када им се понуди запослење, они га одбијају јер онда губе право на социјалну помоћ и дечије додатке – истиче Пандуров и додаје да социјална помоћ на месечном нивоу износи од 7.500 до 15.000 динара.

Она тврди да је и лично имала прилику да се увери у то да неки злоупотребљавају социјални положај.

- Једна жена која претурала по контејнерима жалила ми се како не може да једе црни хлеб који добија из Народне кухиње јер је навикла на бели. Рекла ми је да јој од црног припадне мука – вели Пандуров.

Члан Градског већа задужен за социјалну политику Драган Шашић такође тврди да има много појединачних сумњивих случајева људи који користе ситуацију као параван за свој нерад. Али, има и оних који су стварно социјално угрожени а који тешко могу да дођу на ред за помоћ или се срамоте да је затраже.

- Један од примера злоупотребљавања тешке ситуације јесте отац седморо деце који је дошао да се жали код мене и коме смо убрзо нашли посао. Након три дана, међутим, он је дао отказ рекавши како му је тешко да ради – каже Шашић.

Градначелник Зрењанина Иван Бошњак најавио је да ће у следећој години бити већа издвајања из буџета за социјалну помоћ. Али, градски оци поручују и да ће уследити ревизија свих оних који се налазе на евиденцији Центра за социјални рад и критеријума за добијање овакве врсте помоћи. У будућности ће се строго водити рачуна да свима онима који припадају

социјално угроженим категоријама, када одбију понуђени посао, буду укинута примања. Исто тако размишља се и о моделу како они корисници који су радно способни могу да на неки начин “одраде” социјалну помоћ.

Ж. Балабан

<http://www.blic.rs/Vesti/Vojvodina/358330/Bivsi-radnici-fabrike-secera-u-Zrenjaninu-od-drzave-potrazuju-39-plata>

Бивши радници фабрике шећера у Зрењанину од државе потражују 39 плата

Славко Сурла

Бивши радници угашене зрењанинске фабрике шећера, њих 192, припремају документацију којом потражују 39 заосталих плата.

Радници потписују пријаве потраживања признатих од стечајног управника

- Наше потраживање прихваћено је без оспоравања, али смо успели да наплатимо тек око три одсто укупног дуга, који је у збиру око 400 милиона динара - каже Стеван Зорић, некадашњи челник Самосталног синдиката у шећерани.

Он истиче да радници очекују да им држава плати зарађено, јер је била власник 61 одсто капитала шећеране пре стечаја.

- Када је фирма отишла у стечај, ми смо завршили на евиденцији Националне службе за запошљавање. Како је просек старости бивших радника био око 50 година, готово нико од њих није нашао посао, већина је и даље на бироу. А у шећерани, коју је купила „Викторија група“, остао је да ради само један портир - додаје Зорић.

Много је међу њима оних којима стижу опомене од јавних предузећа за комунална дуговања, а они су “милионери” на папиру.

- Био сам радник шећеране 33 године, дугују ми 1,4 милиона динара и да имам те паре не бих бринуо за егзистенцију - каже Иван Каурић, бивши радник.

Он верује да ће успети да наплати дуг од државе, јер су неке од његових колега већ стигле до Суда у Стразбуру, где су им потврђена права на наплату. Међу онима који су дошли да се евидентирају за потраживања је и бивши директор шећеране Миодраг Томић, који је поделио

судбину радника.

- Био сам директор пред стечај, када су многи били глуви и неми за наше проблеме. Држава није хтела да уз приватизацију реши проблем радника, иако је био прихваћен социјални програм. Осим тога, обавеза купца била је да настави са производњом шећера, меласе и резанаца, али од тога није било ништа. Уништен је стогодишњи зрењанински бренд, радници су остављени на цедилу као још хиљаде људи који су преко производње шећерне репе били везани за фабрику - резигниран је Томић.

Он вели да је продаја 26 хектара фабрике шећера у градском језгру, за свега 4,3 милиона евра, прави злочин под покровитељством државе, а да притом од добијених пара није било новца да се радницима плати зарађено.

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2012&mm=12&dd=16&nav_id=669439

Домаћице заслужују пензију

ИЗВОР: НОВОСТИ

Београд -- Жене које сваког дана кувају, перу, рибају, у кући раде и више од осам сати.

Оне су домаћице, а њихових имена, осим што нису ни на једном платном списку, углавном нема ни на евиденцији незапослених.

Чланице Самосталних синдиката грађевинарства, шумарства и путне привреде упутиле су шефовима посланичких група у парламенту и министру рада, запошљавања и социјалне политике Јовану Кркобабићу, иницијативу за признавање и вредновање женског рада у кући.

Оне тврде да домаћице доприносе друштву, **иако раде само у својим домовима и сматрају да се мора пронаћи начин да друштво тај труд призна.**

"Закон о раду као и други прописи познају разне облике радног ангажовања, на пример радни однос ван просторија послодавца, радни однос са кућним помоћним особљем, а једино није признат, ни вреднован рад жене у кући", каже Александра Стојковић, потпредседница Европског комитета жена.

"Оне свакодневно обављају разноврсне послове у кући у трајању од више часова, целог живота вредно раде, а у ствари на крају остану без икаквих примања. Сматрамо да би то требало увести у Закон о раду или неки пропис. Да имају

бар минималну зараду или неко издржавање. Данас су ове жене невидљиве, не постоје, нема их на тржишту рада, нема их на евиденцији незапослених. Зато захтевамо да надлежни државни органи прихвате нашу иницијативу и да донесу прописе на основу којих би се признао и вредновао рад жене у кући".

Ранка Савић, члан Одбора за рад, социјална питања, друштвену укљученост и смањење сиромаштва у Скупштини Србије, сматра да је ова иницијатива добра, али да је тешко остварива.

"У земљи са оволиким социјалним проблемима није лако исплатити ни постојеће пензије", подсећа Ранка Савић.

"У неким државама сви људи који напуне одређени број година добијају пензију, па тако и жене које никада нису радиле ван куће, али то код нас није могуће".

Једино решење би било да се послови у дому признају као вид делатности. То би домаћицама омогућило да уплаћују социјално и пензионо осигурање, на минималну зараду. Мислим да ни надлежни не би имали ништа против, јер би то и држави одговарало због попуњавања буџета. Минимална зарада је 20.800 динара, а на ту суму се плаћају доприноси 63 одсто.

У ПИО фонду кажу да ова опција већ постоји и да свако може да изабере једну од 13 "замешљених плата" и да сам себи плаћа доприносе. Распон је од 4.405 динара до 62.000 динара.

Истраживање је показало да, на кување, чишћење и спремање куће, прање и пеглање веша, жене на годишњем нивоу потроше 730 сати, односно више од 90 радних дана.